

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára

Egész évre 8 K
Fél évre 4 K
Negyed évre 2 K
Egyes szám ára 20 fillér.

Felíró szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésben Alsólendván.

A nyitlér sora egy korona.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNPAP.

Hétszükséztendőben sorvadó Kanaán.

Alsólendva, február 23.

(0.) Az az általános üzleti pangás, mely napjainkban minden nyavalyánál hatalmasabban uralkodja a helyzetet, nagyon természetesen veldünkint sem hagyja érintetlenül. Az üzlet rohamos hanyatlásáról itten éppoly sürtn hangzik fel a panasz, mint másutt, mint akárhol. Téves az a hit, hogy our országzámunk olyan legeludogottabb faluja, ahol a mai kereskedő és iparos ne érezné a tulnehézt megéltést, amiből levonható, hogy szép Kanaánunkat olyas valami szállta meg, amit a biblia hétszükséztendőnek nevez.

Nem is lehetne találobb titullussal illetni az utóbbit esztendőket, mint ez a bibliai mondas. A hétszükséztendők sanaryuságában leledzünk, és ha nem esalnak a kevés reményre jogosító kilátásaink, ebben is fogunk végképpen elsorvadni.

Miből keletkezett vajjon az üzletek általános pangása?

Amilyen gyakori, mindennapos kérdés ez, ugyanolyan komplikált.

Egykönnyen meg sem lehet felelni reá, vagy csak nagyon bajosan.

Nem állíthatjuk, hogy az emberiség elszaporodásával karöltve járó mindennemű élelmi- és létfenntartási cikkeik árának emelkedése a közvetlen oka, mert hisz példának

ott vannak egyéb hasonló népesevésü és terjedelmű államok (sőt kisebbek és még népesebbek), ahol ha nem is virárog a teljes pompájában a kereskedelem és ipar, ám mégsem kell a nyomorral küzdenie minduntalan.

Más itt a bibi És amíg a közvetlen okozóját eme általános pangásnak meg nem találjuk: addig lábba próbáljuk gyógyítani a sebet.

A kiskereskedelem a nagy pangás elenére is élethálál-harcot vív a nagykereskedelemmel, amely viszont amaz — minden módjában álló eszközzel — igyekszik pocsékká tiporni Az iparban szinte így vagyunk A gyárpár, a gyárpár kiveszi a kis-emberek kezéből a megéltésti eszközt, a munkáit, szájából a falatot, míg emez teljes erejével — gyengécségének a tudata ellenére is — a végkimerülésig küzd az erőszakos megfojtás ellen.

Belekapaszodunk az utolsó mondatba s megállapítjuk, hogy ez a végkimerülési korszak im rohamosan törtet felénk. Félve, reszketve gondolunk arra az esztősegre, hogy a nagykereskedés és nagypár végképpen kiveszi a szájakból az utolsó falat kenyeret is, bár tudjuk nagyon jól, hogy ez az idő feltétlenül előkövetkezik. Sőt éreztük, hogy ez a mai pangás a mi halál-tusánk, mely után — hacsak sirtőös és életrevaló intézkedésekre nem késztetjük az illetékeseket — nem várhatunk sem a kortól, sem a sokat hangzostot „üzleti szel-

lemtlő” se semmit, ami megmentésünkre szolgálhatna.

Mondjuk, sem a kortól, sem az üzleti szellemtől, de még az üzleti fogásoktól se várhatunk semmit. A kor maga nem orvosol, csupán az eszközöket nyújtja az orvoslás-hoz; az üzleti szellem pedig olyan ócska, olyan kopott, olyan aktualitásázt-vesztet valamí a mai hétszükséztendő világban, hogy szinte nevéteges volna reá bízni az existenciánkat.

Egy ut van, amelyen át megmentésülhetnek kis-embereink a teljes pusztulástól s amelytől még várhatunk valamit: a gyors intézkedés. Gyors, önértés és becsületes intézkedés még pedig olyképpen, hogy le kell venni a kiskereskedők és kisiparosok roskadozó válláról a nagy terhet, hogy ezáltal képesek legyenek a nagypárral — hacsak némileg is — szembe szállani.

Késztetünk kell az illetékeseket reá, hogy hatoljanak le a dolgok mélyére s keressék meg a mi közös bajaink kuffor-rását. És ha megtalálták, a lelkiismeretnek nem szabad engednie, hogy előnézzen a vergődésünk és pusztulásunk felett.

Ne álljunk meg mi, kis-emberek az örökösnek látszó panaszkodásnál, mely — mint a mult is fényesen igazolja — cseklevés és energia nélkül az itéletnapig akár csak panasz marad Kérni is már eleget kértünk A türelmünk is fogytán van, a kép is léjzstó: sorba pécsették le a legjobb üzleteink ajtajait. Meg kell mozdulnunk végre

Addig hagyj el...

— Népdal. —

Addig hagyj el kedves rózsám engemet,
Míg a szivem igazán meg nem szeret;
Neked se fáj, nekem se fáj oly nagyon:
Van még leány, van még legény a falun.

Két szerető lett már hozzáim hűtelen,
Mind a kettő úgy hagyott el hirtelen.
Egyik után jön a másik, harmadik, —
A szerető úgy jó, hogyha változik.

Béni Vilmos.

Igaz mese.

Irta: Zapletál Simon.

A mese, melyet történetnek is nevezhetünk és amelyet elmondok önöknek nyajas olvasóim, már nagyon régi keletű. Még azidőben történt, mikor egy barátom huszonegyedik születése napján ünnepeltük — huszonegyen. A dátumot elhallgatom, ami melleské is a dologban, mert a fő az, hogy igazat mondok. Ime a mese:

Bor van az asztalon. Már néhány óra óta érintetlenül áll az öblös üvegekben, amint beültünk az isteni nektár ereje viz az ésszel élethál harcot. Reggel fél jár az idő, de mindennek dacára a huszonegy barát közül egy sem hiányzik meg. Amikor arról van szó, hogy szü-petésnapot kell emlékeztetése tenni: nem állik a

társaságot az első kakas-kukorekolásra meg-bontari.

Nem duhajgódunk már, csak szép eszendenb ülünk egykedűs mellett és valami keserény, fáradt hangulat áradt szét a szoba füsttel és bor-gózzal telített levegőjében.

Ez volt az elfogyasztott ital végső hatása. Itt-ott beszélgettek még. — Már majdnem mindegyikünk leadta a maga kalandját, amikor az ünnepeltel van a sor. És elmondta a következőket:

Vagy hét hónapja lehet, hogy megismertem egy leányt. Arca talán nem is olyan szép, de végtelenül kedves. Világos-szökés haja s mely-től kék szemé volt és nekem mindig úgy tetszett, hogy hánján egy-egy szála hol szőke, hol meg világos-barna. S amint így szemléltem, esodálats-érzésem támadtak. Nem tudom, hogy eljutok-e valaha arra az érzelme, arra a rég óhajtott tökéletességre, hogy az idegállapotom közvetlen megismerhesse, hogy az érzéseket és gondolatot minden seged-ökös nélkül tegye érzelhetőké, de én szilárdan hiszem, hogy bizonyos lelkesült és mamoros pillanatokban, amikor az idegim bamulatos kifinomodik, az agyam esodálátrám-élelő energiával dolgozta fel a máskor nyoma-talul elszámo ingereket, minden idegen segítség nélkül is be tudjuk kapcsolni lelkiünket más személyek gondolat- és érzelme-világába.

Én legalább úgy éreztem akkor, hogy a szivemből felszökő érzések, az agyamban keringő gondolatok csak feledékelt támadnak azokra az érzésekre és gondolatokra, melyek a hájos szöke főből pattantak titkos, ismeretlen uton agyamba.

Később mindig többit foglalkoztam vele és időnként más-más szépséget fedeztem fel rajta. S nálósalan beszélgettem.

Sokáig udvaroltam neki, de teljesen eredménytelenül. Az én végtelen szerelmem még csak a rokonszenv halvány sugarát sem tudta felébrzeszteni szivében.

Legalább úgy hittem. Hűde és egyformán közönyös volt mindig; érdeklődéssel hallgatott, ha beszéltem, neveltétférfaimak s együtt busult velem, ha bánat ért, — de egy semmit sem nyerhettem tőle. Kimért udvariassága és előzékenységé sokszor vérig bosszantott.

Hetek, majd hónapokig tartott köztünk a baráti viszony. Együtt sétálgattunk s olykor együtt költöttük el az est-ébetét. Mind hiába...

Magviszelete éppoly kimért volt, mint ismerkedésünk kezdetekor, és meg csak annál forrobban szerettem.

Már állandó guny tárgya voltam az embe-reknek. Ők könnyebb diadalát remélték, gunyos mosollyal kísérték, kárörvendő mosoly csillogott az arcukon, ha meglátták az utcán.

Szánakozva kérdőszöködtek hógyletem után. Végre bosszantott már az eset, de nem tudtam tőle megválni. Elkábított, teljesen a hatalmába ejtett az érzelmi szellem. Éjje ly multak a hónapok és én még mindig ott tartottam, hon előbb. Az idő ugyan bizalmasabba tette viszonyunkat, de nem habosbéd líryimé kineveték, főbarátim egyike-másika pedig jóakarulatul figyelmeztetett:

— Ugyan hagyd már abba, édes barátom! Végre elhatároztam magam. Egy kétszónesi napon hűdegen, majd durván előadtam neki, hogy búcsuzom tőle. Ő még akkor is mosolygott, fe-

és minden kerülő és teket/óra nélkül követelmény kell az intézkedés. Hiszen a magunk érdekében cselekszünk.

Mert vajjon nem-e lesz kései dolog akkor megmozdulni, ha már hiába mozdulunk meg?!

A részesség.

Ira: Kertész József, nagykanizsai pol. isk. tanár.

„És megbüntetés az atyák bűnei a fiakon és unokákon” — Így szól a tizparancsolatban Jehova, a boszúálló hatalmas Isten. És hiába írta a Megváltó végtelen irgalmat és bűnbocsátó a megtérőnek. Amely bűnt az ember felebarája vagy istene elkövet: azt embertársán, meg az irgalom istene megbocsáthatja; de amely bűnt az ember a természet ellen elkövet: annak büntetéséről nemcsak hogy nem merészük meg senki, de még a sir sem zárja le a büntetést. Folytatódik ki a vadkokon, ki tudja hányadiziglen. A szentírás azt mondja: harmad-, negyediglen.

Sok, sok bűnt, visszacsél követ el az ember a természet rendje ellen. Nem akarok abba a hibába esni, hogy ezeket most felsoroljam; nem akarom tanítani az embert rá, anélkül is sok a vétek és megszámlálhatatlan a vétekök száma. Hanem kiragadok egyet, mely úgy burjánzik az emberek között, hogy szinte vétekök nem tartatik.

Büntetés az állami törvények nem akarják vagy nem merik elrendelni, mert az egyéni szabád akarati megismerését látnak benne. Azért tehát dől, prosztitúciónak és terjed, a virágzik minden honomban, egyesületi örök/déneke, elnére is, öröme az itcai gyerekeknek és kiszámíthatatlan kárára nemzedékeknek és orszákoknak.

A részesség értém. Azt a bűnt, mely kegyetlenebb pusztít kórokozóknak, mint a gyíkosok toka, mint a tudósabbjakok milliója. Mert ezek csak a testet pusztítják és mert ellenük az egyen szabad akaratával, öntudatos védekezésével küzdhet. De a részesség a lelket öl meg a testet együtt és megöli nemcsak a véteközt, hanem állatias — nem emberis! — szenvedélyével meggyilkolja gyermekeinek és késo unokáinak is a testi-lelki jöletét. Megdöbbentő az elmebetegek, a sikémének, a hülyék statisztikája és mind előtérbe lép a gyengefelműjék számbavetele és külön otatása, nevelése.

A tudományos tap-sztlárs lép tisztában van azzal, hogy minden hülye, tömpaelméj gyermek a szülők részességének áldozata. Hány művelt szülő, akit szerinte Isten büntetett ilyen szerencsétlen gyermekkel, érezhet örökös, jóva nem tehető szörnyhatalmú azért az izsakos állapotért, melyben szerelmi elmeülesében gyermekek fogant.

A máskor mindig józan szülő tudatlanságából, vagy némtörődömségéből és a szerelmi érzés ellenállhatatlanságából vétekök a természet ellen, mely irtoztos büntetést rejt magában. A megszületett gyerme. — talán egyetlen öröme, reménye a szülőknek — betegesen indul meg az élet ösvényén, és korlátolt észével, gyakran hülyeséggel örökös mardosása a szerető szülőknek, akik meggyilkolták gyermekek életét és veje saját boldogságukat.

Ündört érzek, valahányszor halom azt az ocsnány agyból kikérült dal, hogy:

„Reszeg vagyok rózsám, mint a csap,
Nem áldudtam három éjjel, három nap;
Hazamenek, jaj de nem tudok,
Hajnalig rózsám nálád maradok.”

Ez a szennyes nőta a züllött iparos- és munkás-világnak igaz helyzetét tárja fel, amikor a munkásüzletnek csufolt napokon egész leti keresztényének árán, ugyanolyan, egészségétől és józan észétől fosztja meg magát a teremtes koronája, az ember. Mert ott dül a részesség a legnagyobb mértékben és ott van legkevésbé korlátla a szabad-szerelmenek, melynek torz gyümölcse lázadó felkeltás tanidásokhoz, akár valami akár törvényvel, akár tanításra tehetnek a részesség ellen.

Tegyen is meg mindent a sajtó, a felvadásók, az ipartestületek, munkaadók, gyárosok, hogy a részesség minél kevésbé düljön embertársaink között, hogy az elmezügyintézetek, a hülyék intézete ne szaporodjék folyton-folyvást és hogy az ember, aki szabad akaratral van megáldva, ne a neki és nemzedékére káros eszelekedtet válassza szabadon, hanem ami ádvós nemcsak a pillanatra, hanem a késő jövőre nézve is. Mert bár nincs hüébb barátunk, mint a nagy természet, de a megboszultában sincs olyan kerülhetetlen elengesséj, mint az. Örök igazság marad tehát az, hogy: „Megbüntetett az atyák vétekit a fiakon és unokákon.”

Nagyságák és cselédek.

— Karcolat. —

Az örökös civódások, az ezernyi panasza az nagyságák és cselédek ellen, a cseléd-sztrájkok és a nagyságák szövetkeze arra birtak, hogy én is tanulmány tárgyává tegyem ezt a kérdést. Saját külön rendszerem alapján megfigyeltem egy nagysága-típust, akiben benne van minden rossz, és megfigyeltem egy cseléd-típust, kiben viszont benne van mindaz, ami manapság egy rossz és szemtelen modern cseléd karakteréhez megkívánlatik. A nagykövetség döntése most mar el, hogy hol a hiba, ki a rossz, illetve ki a rosszabbik a kettő közül.

I.

(Ahol a cseléd szemtelen.)

Nagysága: Igen, nekem szükséges volna egy ügyes szakácsnóra. Maga jóképű leány...

Cseléd: Azt majd a nagyságos ur fogja megmondani!

Nagysága: Felfogadnám magát, de nézze kedvesem, a maga könyvébe nincs semmi boriva egy helyen sem. Félek, hogy ez azért van így, mert nem voltak megelégedve magával.

Cseléd: Ne tessék félni, én sem.

Nagysága: Is tizenhat forint havonta, ez kicsi sok.

Cseléd: Kanyó Ersei pedig nem szerződik el olcsóbban. Az a kérdés: szakácsnóra van-e szüksége a nagyságának, vagy falusi tehene, aki nyolc forintért főz, mos, vasal az egész bandára.

Nagysága: Hogyan, maga nem akar mosni nekem?

Cseléd: Én szakácsné vagyok és nem mosom.

Nagysága: Előre figyelmeztetem, hogy nálam minden este triss vacsorát kell főznie.

Cseléd: Ép mondani akartam. Ezt én is megkivánom. Szeretem minden este a triss huss.

Nagysága: Nézze lelken, azt látom, hogy maga kissé szemtellenül beszél velem. De nálam ez nem számít. Én már hozzá vagyok ehhez szokva. Nekem főz, hogy jól főzzön a lán, a főbbivel nem törődöm. Én magát megfogadom.

Cseléd: Ugy látszik, ez nekem való hely. Nagysága: Magája kedvesem, tiszta leány maga?

Cseléd: Ezt kérdezem én a nagyságtól is. Nagysága: Szeretője van?

Cseléd: És a nagyságának?

Nagysága: Maga letszik nekem.

Cseléd: Én meg nem alkottam véleményét magáról. Különbem meg van néhány feltételem. Először is kikérem magamnak, hogy előttem a nagysága idegen nyelvéken beszéljen: a cseléd ilyenkor hajlandó azt hinni, hogy róla beszélnek rosszat. Aztán kikötöm, hogy a nagysága zomgorig vehessen a zomgor-írásomat. Felsőülköd pedig miután nem tudok, a nagysága lesz szives engem reggelentki...

Nagysága: De kérem, én oly korán csak nem kelietek fel?

Cseléd: Olvann korán? Én nyolcór szoktam kelni. Befütem, piacra menni a szobalányomak kelli.

Nagysága: Vannak új dolgok, amiket eddig nem kértek a cselédek. Mi is a maga neve, hogyan szólítottam?

Cseléd: Kissasszonyom. Ha később megbarátkozunk egymással, szólíthat Erzi kissasszonynak.

Nagysága: Tehát rendszeren vagyunk, kissasszony. (Boldogan rándolja a kezét.) Pompás leány. Nem olyan kecsk, mint a Mariska volt és mint mondja, fiom halakat is tud készíteni. Azt hiszem, most az egyszer eltálatam az igazit!

II

(Ahol a nagysága a fiom gyümölcs.)

(A cseléd — egy otromba falusi liba — batyujával a karján megjelenik a háznál, a hova elszökötta.)

Nagysága: Megjöttéj Terka? Jól van fiam, radd le a csómoskódot, pihenj egy kicsit, aztán mindjárt nu kába fogatsz. Figyej! Ide most elmondom, mi lesz a napi teendőm.

Cseléd: Igenis, kezit csókolom.

Nagysága: Nálam olyan helyed lesz, hogy örökre meg fogod emelni. Ennámly egy van beosztva, hogy sok idő jut a pihenésre, de a munkát is mind el lehet végezni. Reggel 5 órakor felkelsz. Kipucóidol a cipóket, megeledet az alutokat, megfőzöl a reggelit, főltálás, elkiséred a gyerekeket az iskolába, haza jössz, azán leülisz és pihensz. Szakácsnést én nem tartok, de én is főzök. Elmegy a piacra bevásárolni, haza jössz, kitakarítod a szobákat, aztán leülisz, pihensz. Segítéken megfürdöl az ebédt, aztán hazaod a gyerekeket az iskolából, elviszed az ebéket az urnak az izletbe. Haza jössz, főltálás, magad is eszel, leülisz, pihensz.

Cseléd: Igenis, kezit csókolom.

Nagysága: Délután megmódom a libákat, megmosdatod a gyerekeket, elkiséred őket ismét az iskolába, haza jössz, elmosogatsz, leülisz, pihensz. Megmosod az ablakokat, kipucóidol a kilincseket, lesöpörd a járdát, uszonára begyujatsz, megvasalod a fehér ruhát, hazahozod a gyerekeket az iskolából, az uszonát beadod, l-ülisz, pihensz. Azt n emosod az edényeket, jászol a gyerekekkel, ruhát mágolsz, az izletben felszólod a padlat, stábit viszed a gyerekeket, megfőzöd a vacsorát, leülisz, pihensz. Este lefedteted a gyerekeket, elmosod az edényt, aprifát vászsz reggelle, kipucóidol a ruhákat s cipokek, ha maradt meg valami munka, elvégzed, ha ninsen semmi, spórolsz a petroleummal és lefekszel.

Cseléd: Igenis, kezit csókolom.

Nagysága: Aztán viseld jól magad. A négy forint béréddel idővel meg is javitom és nálam karácsonyra ajándékkot szoktak kapni a cselédek.

Cseléd: Igenis, kezit csókolom.

Nagysága: És ne mondd annyiszor: kezit csókolom, mert erval is lopod az időt. Nálam a cselédnek dolgozni kell, láthatod, de a pihenésre is adok elég időt.

Cseléd: Igenis, kezit csókolom.

Ime két típus! Tessék választani!

Nagykanizsa.

ém nyújtá kicsiny fehér kezét réam parancsol, hogy minél előbb látogassam meg.

Hazamentem. Bezárkóztam a szobámba és hetekig nem mutatkoztam előtte sehol. Hibát találtam mindenben s kizóható a túrelméből minden, de még a legkisebb mulasztás is.

Hazlátam... Csak az ő arca lebegett előttem álmatlan töltött éjszakáim; csak az ő szeme mosolygott felem: csak az ő ringó lepteinek a zaját hozta felem az esti szülő.

Már napok óta foglalkoztam egy gondolatall. Hogy végre ő is... igen... bevalom neki a nagy, forró, lángoló szerelmenet, akkor talán az enyem lesz. Megtagadom vele a multimat, nevétségessz teszem magam. Már mindegy. Feloldozom érte mindazt, mire csak egy férfi buszke.

Jó ideig tartott, míg meghánytam-vettem magamban mindent.

Odakünn már eszeledett. Nem gyutottam lámpát. Jól esett a homály, mikor az árnyak tettsz szentit alakot öltenek s minden gondolatom felé szállt.

Közösülés és ebresztet fel ábrándozásaimból. Vajjon ki jölet? Nyugalmat állítak meg a lovak, de hogy ki szállt ki, nem láttam.

Könnyű léptek zaja a folyosón, aztán megjelenik az ajtó s a küszöbön megjelenik — ő.

Oda akartam borulni a lábai elé, de megletetésemben nem tudtam megmozdulni, csak némán intettem a fejemmel.

Olyan szép volt. A szeméremes pillák alatt dadalásom villogott ki csillogó kek szeme. Hátul összkuszult hajját kicsiny sapka tartotta össze. Havmas arát cseresznye-pirosra csipste a metsző hideg. Néhány lépet előre tett, aztán bizonytalan hangon megszólalt:

Eljöttem hozzád, mert nem tudok nélküled élni; tied leszek, mert kimondhatatlannul szeretlek.

HIREK.

Halálozás. Gálcs József febr. hó 18-án délelőtt 40-ik évében elhunyt Srtidón. Folyó hó 20-án temették.

Vásár-áthelyezés. A kereskedelmiügyi miniszter megengedte, hogy Dravavásárhely községben a t. évi március hó 10-ére eső országos vásár ez évben kivételesen március 11-én tartassék meg.

Határőrség Csáktornán. Addig is, míg a kezdetben Csáktornára is tervezett rendőrkapitányságot valótlanul elhárították, a m. kir. helygárda Csáktornán elrendelté a határrendőrségi kirendelés felállítását. A kirendelés a soproni határrendőrségi kapitányság alá tartozik és április hó 1-én kezdi meg a működését. A kirendelésre a határrendőrségi teendőknél kívül Csáktornaya nagyközség és Csáktornaya vidéki községeinek községeinek területén az elsőfokú való rendőri bírósádosára és toloné-eljárásra is felhatalmazták.

A csatornázási munkálatok városunkban a befejezéshez közeliednek. Már csak néhány kisebb munka van hátra, amit a hirtelen beállt rossz idő től mostanra, azonban mielőtt az idő kedvez a munkáknak, a vállalat ezt is elvégzi.

Elhalasztott értekezlet. Megírjuk, hogy vasárnap délután 1 órakor a helybeli iparoségben a békéltető-bizottság választási ügyében értekezletre hívták össze. A lajtha érdeklődés és az összenyúlva előfordult forma-hibák miatt a jelenlevő iparhatóság biztos az értekezletet márc. hó 3-ára halasztotta.

Az alsólendvai új jótékony négyelet tavirat-lapokat hozott forgalomba, melyeknek mindössze 30 fillért jövedelmez a négyelet javára. E táviratlapok tetszés szerinti költővé, egy 10 filléres bélyeggel ellátva a kellő időben posta útján küldetnek el, s lakóhalmak, földművelők stb. alkalmas ugyanolyan szolgálatot tesznek, mint a magy. kir. postahivatal által közvevített táviratok. E táviratlapok bárki 50 fillérért kaphatja Korm. Ar. új négyelet pénztárosán és Brünner Béláné jegyzőjénél. Mután a lapok felhasználására a humánügy egyesület jövedelme a községsz. megterhelése nélkül gyarapodik, e helyüli is felhívjuk azokra a n. e. községsz. figyelmét.

Gyűlés. A helybeli tüzoltó-társulat működő kara ma, vasárnap délután 3 óráig kezdődőleg gyűlést tart.

Rosszul megy az üzlet. Panaszokdomb kereskedőink Panaszuk nem új, de egy kis jóakarattal könnyen orvosolható. Arról Panaszokdomb ugyanis, hogy az általános üzleti vegetációs elcsúszás (melylyel különben mai vezető-cikkünkben foglalkozunk), igénykök, kereskedelmi üzások és az ugynevezett Olesó-Jonosok lepiék a város híreiről-híre, napról-napra, kik rendszeresen hazáinkat a portekákkal s többször — a törvény ieszelő szakaszai dacára — hosszabb időn át városunkban tartózkodnak. Az itteni üzletlajdonosok nem ilyenek fizetik a nagy adót, polgarokat nevelnek a városnak és — idegenek szedik a tejfölt. Hát ezt a panaszt mi a teljes mértékben méltányoljuk is. Ami nem járja, az nem járja Reformoká kerünk és intézkedést a végcél megrendezés. Jöyzásár. Szűkebb körök közé kell szorítani a kereskedelmi üzások működési körét, míg koldusbotrán nem juitának sok adozó kereskedő-polgarunkat.

Élített gyilkos. Még a múlt év december hó 16-án történt, hogy Paragi István lendvafaluí gazdát az utcán, náza közlekedben vére fagyva, félholtan találtak a járókészek. Hazaszállították de kihallgatni nem lehetett, mert rövid kintléte után belehalt sebébe. A gyilkossággyanúja forogván terra, a csendőrség a tettes kézkerítésére ment a legszélesebb nyomozást teté folytatában. A gyilkos napokon át el tudott rejőzni a gyanú elől, de aztán csakhamar kipattant a tiók. Nagy Imre 19 éves legény, a gyilkost elfogták, ki rövid vallatás után törődelmen beismerte bűnét. Előadta, hogy Paragival már régóta ellenségs viszonyban állt és ez indította arra, hogy dec 16-án

este 6 és 7 óra között Lendvafalu községben láttatál, orozva egy fahasánggal léüsse.

Ezt az ügyet tárgyalta hélon a zalagereszi esküdtszék. A jószámla Fischer ügyész képviselte, és számos embertől bűntudókat kérte a vádlottal kimondani a m. dr. Strasser Armin védő, Karabélyos Elek alsólendvai ügyvéd segítéje csupán hallali okozó súlyos tetés sértésért kérte el-állését. Az elhangzott vád- és védebeszéd után — az esküdtek verdiktje alapján — hallali okozó súlyos tetés sértésért négy év fegyházra ítélték Nagy Imrét.

A gummi-puska. Veszedeles mulatság kezd lábra kapni városunkban. A gummi-puskások covadavási-társasága uton-utófélon garázdálkodik, pusztítja tömegesen a tél hidegétől különben is ösözegberedett madársere és mezőn, utcán, házi kertekben egyaránt. — Nincs ezekre se vadászati tilalom, se rendőri eljárás? A szűre és tantófora búzák a feladatot, hogy kiöktessék a gyerekeket a hasznos madarak szeretetéről. Mert mégis csak mucsai állpot, hogy míg egyéb városokban madárvédő-egyesületek alakulnak, szabál-rendeleteket alkotnak a kis védetlen állatok érdekében, műtészekről gondoskodnak az emberek, addig itt Alsólendván szabadon garázdálkodhatik a gummi-puskások covadázóhad.

Verekedés. Cseztregi tudósítók írja: Tóth Ferenc és Szabo István ottani kanások a múlt napok egyikén a Szőke-fő községben valami felett ösözveszték. Tóth a verekedés folyáman egy poharat hajított Szabo fölé, aki erre azzal felett, hogy torokn ragadta Tóthot, majd pedig a földre teperte a vérdugost, mely eszméletlét vészítette Tóth. A verekedés esendőri beavatkozásánál ér véget Szabo István ellen az eljárás folyik.

A legnagyobk takarmányrépa termék. Elmúltak azok az idők, mikor a gazda nára azzal is meg volt elégedve, ha csak nagy mennyiségben termelt takarmányrépa. Ma már a legkisebb gazda is tudja, hogy nára állat a családunk. Este még enyhe, tavaszias lett a lég. szerdén s mire félreébredünk másnap reggel, havas tél volt az utca bék. Megértés szakálát Tét apó s férje leplel vonta be a földet. Az a nappal olvad, egyre olvad, az est beállat pedig fagy, egyre fagy. A hóolvadással egyidőleg megjelent az alsólendvai átk, a s. r., melytelj elnyelésével fenyegeti az egész várost. Különösen a járdá-nélti mellékutakban feneketlen a sár, ugy, hogy az ember nem is igen kívánkozik az utcára.

A szerelmi találka émera. Dömötör István lentiszobathelyi gazda-embernek kedden Alsólendván akadván dolga, az est beállatval egy itteni ismerősével (kinek nevét a nyomozás befejezéséig elhallgatjuk) ellátogatott a Malom-utcában levő éjeli nyilvános házba — egy reg-hajtott szerelmi találka. Itak, mulattak, szerelmeskedtek kora esteől több óráig, s mikor fizetésre került a sor, Dömötör gavallér volt, kicsapta az asztalra két ismerősét, melyben az asztalról kivül 8 darab szőkekoronás volt e kifízette a körülbéli 40 koronát kővetéje csehet. Az „ismerős” a rettegő pénz láttára elfogta a pénzágy, gondolt egyet és odaszólt Dömötörnek:

— De sok a pénz, István bátyám!
— Hát van annak, aki meg nem issza, — felelt az.
— Aztán mennyi lehet? — érdeklődött az ismerős.

— Néhány pengő csupán, ecsem!

Elhallgatott Dömötör is, meg az „ismerős” is. Hosszas csend után az ismerős megszólalt:

— Mutassa a pénzt, megolvasom.
Dömötör gyantalanul átadta az érzenyét, mire az ismerős megcsapta a pénzt. Sőt többet is tett az ismerős: egy ügyes kézműváltallat lecsusztatott a szék háta mögé egy százkoronást s amikor Dömötör nem nézett oda, felemelte a bankót a földről és csakhamar bucsut mondott a kapufelől. Dömötör csak később vette észre a lopást, mire nagy lármát csapott. A jelenlevők azt vallják, hogy jól látták, amikor az „ismerős” kiöpta a tárcából a pénzt. Ilyen értemben lett a fejlejtetés is megtevé a csendőrségben, mely a közeli napok egyikén be is tejezi a nyomozást.

Tiltott husarulás. A mászárkosonak és henteseknek régi panaszuk, hogy aknadak olyanok, kik engedély nélkül, tiókban marhákat vágnak s emnek húsát kinerve, artanak az adót fizető húsárlóknak. Egyik nap fejlejtetés érkezett a csendőrség felől. Németh István közösen Tóth János árny illy módon, engedély nélkül húsolt. A nyomozás nyomában megindult a miután a fejlejtetés tárgya bevizsgálódott, Tóth ellen a megtört eljárást folytatni tették.

„Nagyonnyomok” illusztrált szépirodalmi folyóirat III. évf. 6 száma rendkív. csinos kiállításban a következő gazdag tartalommal jelent meg: Borus hangulat. Nitsch Arpád. — Két király. Széplaki Bálint. — Emlek. Domonkos István. — Mi lesz belőlünk. — Harsányi Lajos. — Apácák. Szepessy László — Szomorúk vizagatloja. Andorka. — Az első lát. — Levelek hugomb. Jozsa. — A száj apolászól. Dr. Bánóci Gyula. — Mars. Borszicsi Oszkár, tr. nörökönként magyar nyelvetem. — Jacint, lilom, tulipán élletés. Dubich Marianna. A hivozott világból. Némethi Gyula. — Levelek a chiler földregéről. Abel Janka. — Krónika. h — A fizetés nagyon sok érdekes kép illusztráció czeküvli. „Nagyonnyomok” havonként egyszer jelenik meg 24 oldal terjedelemben, előfizeti ára egész évre 4 korona, szerkesztője Nitsch Arpád, Győr.

A hús-tolvajok. A hus drága, mondhatnók nagyon drága, amiből az következik, hogy nem minden ember részesülhet a hús-éves boldogságában. Mit tesznek ezek? Ha tisztességes akarnak maradni: egyszerűen felcsapnak vegetánosoknak, ha pedig nem: há szereznek húst minden uton-modon. Eme utóbbi fajthoz tartoznak Vida István és Antal csenei lakosok is. Penzük nem igen léven húsra, hái szereztek okon, ahol főlös mennyiségben van: megloptak Vida Mihály és Kovács Katalin ugyanottani lakosokat. Károsaltak fejlejtetésre szent 55 koronát érték sértéshust emleket el. Ellenük az eljárás folyik.

Lopás. Szeged, örgyűlvány egyik nap meghalt Jozsa Farkas egy fiatal ember. Az elhala. Jozsáról az asszony gyermekét nyomában értesítettek, de mire ezek megértek, ismeretlen tetes az ott talált összes penzt, kötelevényeket és értékpapirokat elöpta. A csendőrség nyomoz.

Mikor lesz a sorozás? A hivatalos jelenés szerint Zalavármegy területén a katonai sorozások ez évben március hó vége felé kezdődnek meg. Hogy mikor ér Alsólendvára a sorozó bizottság: meg bizonytalan.

Mennek, egyre mennek. — Az enyhe idő beállatva ismét a teljes vehemenciai alatt meg minden vidéken a kivándorlás. Gazdák kétégsébe vannak esve a munkáshiany miatt, meri a nagy fészkeghagyás azt engedi következtetni, hogy kevés lesz a mezőgazdasági munkás. Tömegesen állítják ki az úveleket az embereknek, de nem kevés azok száma sem, akik üvelel nélkül vandorolnak ki. — Ezek azok, akik minden poklókon keresztül í szöknek a hazából!

Több ezer elismerőlevél igazolja, hogy a „Millemilliók” Nagyzós, Torontál-megy a legjobban kezelt és legjobb fajltsza szó-bóltyányokat szállítja legelőszűbb árban. Műmél-letkédekkel díszített magyar német vagy román vagy szerb nyelvű nagy árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küldi.

Szerkesztői üzenetek.

K. József tárca úr. A Szépek közötti közősönm. Kérem, keressen fel többször is. Údvélekkel. Z. Imre, Kánta. Egy kis kártyakészlet küldözött volna. Javítás elől olyan volt az íze, mintha két ember írta volna. De már rendben van.

és minden kerülő és teketória nélkül következmény kell az intézkedés. Hiszen a magunk érdekében cselekszünk.

Mert vajjon nem-e lesz kései dolog akkor megmozdulni, ha már hiába mozdulunk meg?!

A részegség.

Ira: **Kertész József**, nagykanizsai pol. isk. tanár.

„És megbüntetem az atyák bűneit a fiakon és unokákon.” — Így szól a tízparancsolatban Jehova, a boszúálló hatalmas Isten. És hiába igert a Megváltó végtelen igalmat és bünbocsánatot a megtérőnek. Amely bűnt az ember feleslegárja vagy istene ellen követ: azt embertársai, meg az irgalom istene megbocsáthatja; de amely bűnt az ember a természet ellen követ: annak büntetéstől nemcsak hogy nem menekszik meg senki, de még a sir sem zárja le a büntést. Folytatódik az vadakéhoz, ki tudja hányadiziglen. A szentírás azt mondja: harmad-, negyediglen.

Sok, sok bűnt, visszafelé követ el az ember a természet rendje ellen. Nem akarok abba a hibába esni, hogy ezeket most felsoroljam, az emberem tantani az embert rá, anélkül is sok a vétek és megszámlálhatatlan a vétezők száma. Hanem kirágok egyet, mely úgy burjánzik az emberek között, hogy szinte vétezők nem tartatik.

Büntetését az állami törvények nem akarják vagy nem merik elrendelni, mert az egyéni szabad akarat megsértését látnák benne. Azért tehát dűl, parutított közöttünk és terjed, virágzik minden humánus egyesület örök dicsően elellere is, oromére az itcai gyerekeknek és kiszámíthatatlan kárára nemzedékeknek és országoknak.

A részegségért érem. Azt a bűnt, mely kegyetlenebben pusztít közöttünk, mint a gyúskos tűr, mint a tudóbaccilusok millárdja. Mert ezek csak a testet pusztítják és mert ellenük az egyen szabad akaratával, öntudatos védekezésével küzdhet. De a részegség a lelket öl meg a testet elgátt és megöli nemcsak a vétezőket, hanem állítja — nem emberies! — szenvedélyével meggyilkolja gyermekeinek és késő unokáinak is a testi, lelki létét. Megdobott az elmebetegok, a siketnémák, a hülyék statisztikája és mind előtérbe lép a gyengeelméjűk számbavevőle és külön otatása, nevelése.

A tudományos tap-sztalás réz tisztában van azzal, hogy minden hülye, tömpelméjű gyermek a szülők részegségének áldozata. Hány művelt szülő, akit szerinte Isten büntetett ilyen szerencsétlen gyermekekkel, érezhet örökös, jóva nem tehető szorohányást, azért az iszákos állapotot, melyben szerelmi elmerülésében gyermekök fogant.

A máskor mindig józan szülő tudatlanságából, vagy nőtörődműségéből és a szerelmi érzés ellenelhalhatatlanságából vétezők a természet ellen, mely irtoztos büntetést rejt magában. A megszületett gyermeke — talán egyetlen öröme, reménye a szülőknek — betegesen indul meg az élet ösvényén, és korlátolt észével, gyakran hülyeséggel örökös mardosása a szerető szülőknek, akik meggyilkolták gyermekök életét és vele saját boldogságukat.

Ündört érkező, valahányszor halom azt az ocsmányi agyból kikerült dalt, hogy:

„Részeg vagyok rózsám, mint a csap,
Nem aludtam három éjjel, három nap;
Hazamenek, jaj de nem tudok,
Hajnalig rózsám nálam maradok.”

Ez a szennyes nótá a züllött iparos- és munkás-világnak igaz helyzetét tárja fel, amikor a munkaszünetnek csuolt napokon egész leti keresztényének árán, vagyonaól, egészségével és józan észetől fosztja meg magát a teremtes koronája, az ember. Mert ott dűl a részegség a legnagyobb mértékben és ott van legkevesebbé korlátla a szabad-szerelmek, melynek tör gyűmölése lazadó felkeltás tanidásokhoz, akár valami akár törvényvel, akár tanításra tehetnek a részegség ellen.

Egyen is meg mindent a sajátó, a feloldavás, az ipartestületi, munkaadók, gyárosok, hogy a részegség minél kevésbé dűljön embertársaink között, hogy az elmeegyintézetek, a hülyék intézete ne szaporodjék folyton-folyvást és hogy az ember, aki szabad akaratával megölné, ha a neki és nemzedékére karos cselekedet válassza szabadon, hanem ami idővös nemcsak a pillanatra, hanem a késő jövőre nézve is. Mert bár nincs hübb barátunk, mint a nagy természet, de a megbosulásban sincs olyan kerülhetetlen elengessék, mint az. Örök igazság marad tehát az, hogy: „Megbüntetem az atyák vétekeit a fiakon és unokákon.”

Nagyságák és cselédek.

— Karcolat. —

Az örökös civódások, az ezernyi panasz a nagyságák és cselédek ellen, a cseléd-sztrájkok és a nagyságák szövetkezése arra birtak, hogy én is tanulmány tárgyává tegyem ezt a kérdést. Saját külön rendszerem alapján megfigyeltem egy nagysága-típust, akiben benne van minden rossz, és megfigyeltem egy cseléd-típust, kiben viszont benne van mindaz, ami manapság egy rossz és szemtelen modern cseléd karakteréhez megkívánatik. A nagyközöség döntése most mar el, hogy hol a hiba, ki a rossz, illetve ki a rosszabbik a kettő közül.

I.

(Ahol a cseléd szemtelen.)

Nagysága: Igen, nekem szükséges volna egy ügyes szakácsnóra. Maga jökepp leány...
Cseléd: Azt majd a nagyságos ur fogja megmondani!

Nagysága: Felfogadnám magát, de nézze kedvesem, a maga könyvébe nincs semmi boriva egy helyen sem. Félek, hogy ez azért van így, mert nem voltak megelégedve magával.

Cseléd: Ne tessék félni, én sem.

Nagysága: Is tizenhat forint havonta, ez kicsit sok.

Cseléd: Kanyó Erzi pedig nem szerződik el olcsóbban. Az a kérdés: szakácsnóra való-e szükséges a nagyságnak, vagy talán ténélre, aki nyolc forintért főz, mos, vasal az egész bandára.

Nagysága: Hogyan, maga nem akar mosni nekem?

Cseléd: Én szakácsné vagyok és nem mosoné.

Nagysága: Előre figyelmeztetem, hogy nálam minden este triss vacsorát kell főznie.

Cseléd: Ép mondaní akartam. Ezt én is megkivánom. Szeretem minden este a triss húst.

Nagysága: Nézze lelken, azt látom, hogy maga kissé szemtellenül beszél velem. De nálam ez nem számít. Én már hozzá vagyok élhez szokva. Nekem főz, hogy jól főzzön a lány, a töbivel nem bűrdöm. Én magát megfogadom.

Cseléd: Ugy látszik, ez nekem való hely.

Nagysága: Mondja kedvesem, tiszta leány maga?

Cseléd: Ezt kérdezem én a nagyságtól is.

Nagysága: Szeretője van?

Cseléd: És a nagyságának?

Nagysága: Maga letszik nekem.

Cseléd: Én meg nem alkotom véleményét magáról. Különbem meg van néhány feltételem.

Először is kikérem magamnak, hogy előttem a nagysága idegen nyelvéken beszéljen: a cseléd ilyenkor hafadón azt hitni, hogy róla beszélnek rosszat. Aztán kikötöm, hogy a nagysága zomgorján vehessen a zongora-írtaimat. Felsőllúdi pedig miután nem tudok, a nagysága lesz szives engem reggelente...

Nagysága: De kérem, én oly korán csak nem kelietek fel?

Cseléd: Olvan korán? Én nyolcekor szoktam kelni. Befutem, piacra menni a szobalányokkal.

Nagysága: Vannak új dolgok, amiket eddig nem kérték a cselédekim. Mi is a maga neve, hogyan szólítottam?

Cseléd: Kissasszonyom. Ha később megbarátkozunk egymással, szólíthat Erzi kissasszonynak is.

Nagysága: Tehát rendben vagyunk, kissasszony. (Boldogan fordul a kezét.) Pompás leány. Nem olyan kegy, mint a Mariska volt és mint mondja, finom halakat is tud készíteni. Azt hiszem, most az egyszer eltálatam az igazit!

II.

(Ahol a nagysága a finom gyűmölcs.)

(A cseléd — egy otromba falusi liba — batyujával a karján megjelenik a háznál, a hova elcsodogott.)

Nagysága: Megjöttél Terka? Jó van fiama, radd le a csomókodot, pihenj egy kicsit, aztán mindjárt mú kába fogatsz. Figyélj ide. Most elmondom, mi lesz a napi teendőd.

Cseléd: Igenis, kezit csokolom.

Nagysága: Nálam olyan helyes lesz, hogy örökre meg fogod emlegetni. Ennám úgy van beosztva, hogy sok idő jut a pihenésre, de a munkát is mind el lehet végezni. Reggel 5 órakor felkelsz. Kipucolod a cipőket, megeledet az ablakot, megfőzöd a reggelit, fölálalsz, elkiséred a gyerekeket az iskolába, haza jössz, azán leülöl és pihensz. Szakácsnést én nem tartok, de én is főzök. Elmegy a piacra bevásárolni, haza jössz, kitakarítod a szobákat, aztán leülöl, pihensz. Segítesz nekem megfőzni az ebédet, azána hozod a gyerekeket az iskolából, elviszed az ebédet az urnak az izletbe. Haza jössz, fölálalsz, magad is eszel, leülöl, pihensz.

Cseléd: Igenis, kezit csokolom.

Nagysága: Délután megmőzöd a libákat, megmosdatod a gyerekeket, elkiséred őket ismét az iskolába, haza jössz, elmosogatsz, leülöl, pihensz. Megmosod az ablakokat, kipucolod a kilincseket, lesöpöröd a járdát, uszonára begyujtatsz, megvasalod a fehér ruhát, hazahozod a gyerekeket az iskolából, az uszonát beadod, felülöl, pihensz. Aztán elmosod az edényeket, fátzol a gyerekekkel, ruhát mőgölsz, az izletben felszólod a padlót, stőtánl viszed a gyerekeket, megfőzöd a vacsorát, leülöl, pihensz. Este lefeküdesz a gyerekekkel, elmosod az edényt, aprófat vagyis reggelle, kipucolod a ruhákat s cipoke, ha maradt meg valami munka, elvégzed, ha ninsen semmi, spórolsz a petroleummal és lefekszel.

Cseléd: Igenis, kezit csokolom.

Nagysága: Aztán viseld jó magad. A négy forint bérérd idővel meg is javitom és nálam karácsonyra ajándékokat szoktak kapni a cselédek.

Cseléd: Igenis, kezit csokolom.

Nagysága: És ne mondd annyiszor: kezit csokolom, mert ezzel is lopod az időt. Nálam a cselédnek dolgozni kell, láthatod, de a pihenésre is adok elég időt!

Cseléd: Igenis, kezit csokolom.

Ime két típus! * Szélessé választani!

Nagykanizsa.

HIREK.

Halálozás. Gátics József febr. hó 18-án délelőtt 40-ik évében elhunyt Strúdon. Folyó hó 20-án temették.

Vásár-átvételés. A kereskedelmiügyi miniszter megengedte, hogy Drávaszárhegy községben a f. évi március hó 10-ére csak országos vásár ez évben kivételesen március 11-én tartassék meg.

Határőrség Csáktornyán. Addig is, míg a kezdetben Csáktornyára is fervezté rendőrkapitányoktól valóban létesíték, a m. kir. helyigaznász Csáktornyán elrendelte a határőrségi kirendelés fellátását. A kirendelési szempont határőrségi kapitánytól az tartozik az április hó 1-én kezdi meg a működését. A kirendelésre a határőrségi teendőknél kívül Csáktornyán nagybőszék és Csáktornyai vidéki községek községeinek területén az elsőfokú való rendőri bírósádra és toloné-eljárásra is fólhatalmazták.

A csatornázási munkálatok városunkban a befecézéshez közeliednek. Már csak néhány kisebb munkát van hátra, amit a hirtelen beállt rossz idő telt ki mostanra, azonban mielőtt az idő kedvez a munkáknak, a vállalat ezt is elvégzi.

Elhalasztott értekelet. Megírta, hogy vasárnap délután 1 órakor a helybeli iparosságokat — a békülető-bizottság választása ügyében értekeletre hívták össze. A tanácsa érdekében és a részvénnyel elbárgult forma-hibák miatt a jelenlegi iparhatóság biztos az értekeletet márc. hó 3-ára halasztotta.

Az alsólendvai lőjótékony négytelvált-lapokhoz fólzorgalomba, melyeknek mindegyike 50 fillért jövedelme a négytelvált javára. E táviratlapok tetszés szerint költőve, vagy 10 filléres bélyeggel ellátva a kelő időben posta útján küldetnek el, s lőkmalom, földvezetés stb. alkalmas ugyanolyan szolgálatot tesznek, mint a nagy, kir. postahivatal által közveített táviratok. E táviratlapok bárki 50 fillérről kaphatja Kornis Arjáné négytelvált pénztáros és Brünner Béláné jegyzőnél. Miatán a lapok felhasználásával a humanus egyesület jövedelme a közönség megerhelese nélkül gyarapodik, e helyüti is felhívjuk azokra a n. e. közönség figyelmét.

Gyűlés. A helybeli tüzoltó-tesztület működő kara ma, vasárnap délután 3 óráról kezdődőleg gyűlést tart.

Rosszul megy az üzlet. Panaszokdomb kereskedőink. Panaszuk nem új, de egy kis jóakarattal könnyen orvosolható. Arról panaszokdomb ugyanis, hogy az általános fizeti vegetálás elcsúszása is (melyvel különben mai vezető-cikkünkben foglalkoztunk), agynökök, kereskedelmi utazók és az ugynevezett Ölecső-Jonosok lepik el a városi hérol-hétre, napról-napra, kik rendszeresen hazáinkat a portékaikkal s többször — a törvény ieszelő szakszaki dacára — hosszabb időn át városunkban tartózkodnak. Az itteni újteltajdonosok mint ilyenek fizetik a nagy adót, polgárokat nevelnek a városnak és — idegenek szedik a tejtőt. Hát ezt a panaszt mi a teljes mértékben mellényojuk is. Ami nem járja, az nem járja. Reformokba kerünk és intézkedést a vigyekek megrendszab. Jyozásra. Szinképek korlatok közé kell szorítani a kereskedelmi utazók működési körét, míg koldusbotra nem jutának sok adózó kereskedő-polgároknak.

Élített gyilkos. Még a mult év december hó 16-án történt, hogy Paragi István lendvaiúfalui gazdát az utcán, náza közöleben vérbé fogta, félhalálban találtak a járó-kelők. Hazaszállították, de kihallgatni nem lehetett, mert rövid kitérés után behalt sebébe. A gyilkosság gyűnyű forogtán fenn a csendőrség a tettes kézkerítésére írt a legelsőfelhívó nyomozást tetle folytatában. A gyilkos napokon át el tudott rejteni a gyanú elől, de aztán csakhamar kipaítant a tiók. Nagy Imre 19 éves leányát, a gyilkost elfogták, kik rövid vallatás után tördelmelesen beismerte bűnet. Előadta, hogy Paragival mi régotá ellenségs viszonyban állt és ez indította arra, hogy dec 16-án

este 6 és 7 óra között Lendvaiúfalui közöségben hátulról, orozva egy falusánggal lelüsse.

Ezt az ügyet tárgyalta hédon a zalagereségi esküdtszék. A közvédelmi Fischer ügyész képviselte, kik szándékos emberölés büntetését kérte a vadlótól kímélően, míg Dr. Strasser Ármán védőt, Karabélyos Alósólendvai ügyvéd segítéje csupán halál okozó súlyos tettséért sértésért kérte elölését. Az elhangzott vád- és védebeszéd után — az esküdtek verdiktje alapján — halál okozó súlyos tettséért négy év fegyházra ítélték Nagy Imrét.

Agummi-puska. Veszedelemes mulatság kezd lábra kapni városunkban. A gummi-puskások kovácsüzlet-társasága uton-utfélen garázdálkodik, pusztítja tömegesen a tél hidegétől különben is összegyűmberedett madárcairet és mezőn, utcán, házi kertekben egyaránt. — Nincs ezekre se vadászati tilalom, se rendőri eljárás? A szűrlőre és tantóikra bízzuk a feladatot, hogy kioktassák a gyerekeket a hasznos madarak szeretetéről. Mert mégis csak muccsai állatok, hogy míg egyéb városokban madárvédő-egyesületek alakulnak, szabályrendeletek állótnak a kis védtelen állatok érdekeiben, műfészékről gondoskodnak az emberek, addig itt Alsólendván szabadon garázdálkodhatik a gummi-puskás koca-vadászok hada.

Verekedés. Cseeszregi tudósítónk írja: Tóth Ferenc és Szabó István ottani kanások a mult napok egyikén a Szőke-főcskó kersőmában valami felett összevették. Tóth a verekezés folyamán egy poharat hajított Szabó felé, aki erre azzal felelt, hogy törkón ragadta Tóthot, majd pedig a földre teperte az addig rugdosza, mely eszméletlenül vieszette Tóth. A verekezés csendőri beavatkozásánál ért véget. Szabó István ellen az eljárás folyik.

A legnagyobk takarmányrúpa termék. Elmúltak azok az idők, mikor a gazda már azzal is meg volt elégedve, ha csak nagy mennyiségben termelt takarmányrúpa. Ma már a legelsőb gazda is tudja, hogy nem abban áll a rúpa értéke, ha telér a jószág belet, hanem annak kell a fősúlyt fektetni, hogy mekkora taparék van a rúpának. Hogy nagy taparékkel bíró rúpa nyervekness, szükséges, hogy az anyarúpa (magrúpa) legalább 4—8 kito súlyuk és taparékuk nézve a leggoodosabban módon egyenként vegyileg megvizsgálva legyenek. Jelenleg nem létezik más cég a budapesti Mauthner Odón és és kir. udvari magkereskedésén kívül, mely így nagy gondallal természet-repamagot hozna forgalomba. Ezen repamag e mellett még kelmeleva is van, miattal sókálly gyorsabbankel ki — a rovaroknak is ellentáll. Ajánlatos tehát, hogy csak Mauthner-féle impregnált csillaggyűtő repamagot vessünk, a csekély árkülönbséget szívesorozosan megértjük a biztos és nagy termés vérsen.

Az idő. Csak nem ened Tét apó a javasából, ki veszi a részét teljes szigorúsággal. Pedig a hét elején már-már azt hittük, hogy végképen elbuszítottunk, de az csakhamar megjött a csallandóság. Este még: egybe, tavaszias volt a légtérzés s mire feléledünk másnap reggel, havas, tél volt az utca képe. Megérzta szakkal Tét apó s fehér lepeltől vonta be a földet. Az a nappal olvadt, egyre olvadt, az est beállottá pedig fagy, egyre fagy. A hóvaldaszallat egyidejűleg megjelent az alsólendvaik átká, a sár, mely teljes elnyeléséig fenyegeti az egész várost. Különösen a járdá-néklük mellékutakában feneketlen a sár, úgy, hogy az ember nem is igen kívánkozik az utcarra.

A személni találka gáza. Dömötör István lentiszombathelyi árdá-embernek kedden Alsólendván akadvány dolga, az est beálltval egy itteni ismerősével (kinek nevét a nyomozás befejezéséig elhallgatjuk) ellátogatott a Malom-utczában levő éj el nyilvános házba — egy reg-hajtott személni tállára. Itt, mulatták, szerelmeskedtek kora esteől több óráig, s mikor fizetésre került a sor, Dömötör gavallér volt, kicsapta az asztalra kövér eszényét, melyben az est kőzülben 8 óráig tartó szakkorom volt és kiflizzott a körülbéli 8 óra koronák kitévő csecht. Az „ismerős” a rengeteg pénz látvása elfogta a pénzvágó, gondolt egyet es odaszólt Dömötörnek:

— De sok a pénz, István bátyám!
— Hát van annak, aki meg nem issza, — felelt amaz.
— Aztán mennyi lehet? — érdeklődött az ismerős.

— Néhány pengő csupán, esém!

Elhallgatott Dömötör is, meg az „ismerős” is. Hosszas csend után az ismerős megszólalt:

— Mutassa a pénzt, megolvagom.

Dömötör gyantalanul átadta az eszényét, mire az ismerős megolvagta a pénzt. Sőt tőbbit is tett az ismerős, hogy ügyes kézművesláttal lecusztatott a szék háta mögé egy százkorónást s amikor Dömötör nem nézett oda, felemelte a bankót a földről és csakhamar buscunt mondotta a kaputefelénk. Dömötör csak később vette észre a lopást, mire nagy lármát csapott. A jelenlévők azt vallják, hogy jól látták, amikor az „ismerős” kiöpta a tárcából a pénzt. Ilyen értelemben lett a felejtetés is megteve a csendőrségben, mely a közeli napok egyikén be is fejezi a nyomozást.

Tiltott husarulás. A mázsrásoknak és henteseknek régi panaszuk, hogy aknadak olyanok, kik engedély nélkül, tiókban marhákat vágnak s annak húsát kiverve, artanak az adott fizető húsajókunknak. Egyik nap felejtetés érkezett a csendőrséghez, hogy Nagyfejtő közöségben Tóth János árta lélt meg, engedély nélkül húsolt. A nyomozás nyomában megindult a miután a felejtetés tárgya bevizsgálódott, Tóth ellen a megtörtélt eljárást folytatni tették.

„Nagyasszonyok” illusztrált szépirodalmi folyóirat III. évf. 6. száma rendkívül csinos kiállításban a következő gazdag tartalommal jelent meg: Borus hangulat. Nitsch Árpád. — Két királyfi. Székely Bálint. — Emlék. Domonkos István. — Mi lesz belőlünk? — Harsányi Lajos. — Apácák. Szepessy László — Szomorkús vizagyaló. Andorka. — Az első bál. — Levelek hugaboz. Józsa. — A szájjapólasról Dr. Bánóci Gyula. — Mars. Borzcsiky Oszkár, trónörökösünk magyar nyelvére. — Jácint, lilium, tulipán ill. tetés. Dubecz Marianna. — A bízvezt válogatás. Nemzeti Gyula. — Lovak és chitell földrajzról. Abel Janka. — Krónika. H. — A fizetés nagyon sok érdekes kép illusztrálja ezenkívül. „Nagyasszonyok” havonként egyszer jelenik meg 24 oldal terjedelemben, előfizetési ára egész évre 4 korona, szerkesztője Nitsch Árpád, Győr.

A hús-tolvajok. A hús drága, mondhatnók nagyon drága, amiből az következik, — em mindén ember részéshelt is hús-éves boldogságában. Mit tesznek ezek? Ha tisztességes akarnak maradni: egyszerűen felcsapnak vegetásoknak, ha pedig nem: hát szereznek húst minden uton-módon. Eme utóbbi fajtához tartoznak Vida István és Antal csehtei lakosok is. Penzik nem igen léven húsra, há! szerettek onan, ahol fölös mennyiségben van: meglopták Vida Mihály és Kocsis Katalin ugyanottani lakosokat. Károsultak feljelentése szerint 55 korona értékű sercsuhst emeltek el. Ellenük az eljárás folyik.

Lopás. Szegedgyűgyölőnk egyik nap meghalt a szegedgyűgyölő anyósok elhalál-lószólal az asszony gyermekét nyomában értesítették, de mire ezek megérkeztek, ismeretlen tettes az ott talált összes penzt, kötelevényeket és értékpapírokat ellopja. A csendőrség nyomoz.

Mikor lesz a sorozás? A hivatalos jelentés szerint Zalavármegy területén a katonai sorozások ez évben március hó vége felé kezdődnek meg. Hogy mikor ér Alsólendvára a sorozó bizottság: meg bizonytalan.

Mennek, egyre mennek. — Az enyhé idő beálltval ismét a teljes hevenyemenciai vad meg minden vidéken a kivándorlás. Gazdák kétsége vannak esve a munkáshiany miatt, meri a nagy fészéktagyas azt engedti következtetni, hogy kevés lesz a mezőgazdasági munkás. Tömegesen állítják ki az útlevelet az embereknek, de nem kevés azok száma sem, akik' útlevelet nélkül vándorolnak ki. — Ezek azok, akik minden pótkölön kereszti l szöknék a hazából!

Több ezer elismerőlevél igazolja, hogy a „Millemlenüzer” Nagyzós, Torontál-megy a legjobban kezelt és legjobb fajtisza szó-folytatókat szállítja legelősből árban. Millemlenüzerki díszített magyar vagy német vagy román vagy szerb nyelvű magyar árjegyzéket kívánatra ingyen es bérmentve küldi.

Szerkesztői értekelet.

K. József táczár úr. A szép cikket köszönöm. Kérem, keressen fel többször is. Üdvözlet!
Z. Simon, Kanizsa. Egy kis átiratadásnál kösülhető volt. Javítsd előt' olyan volt, ez, miha két ember írta volna. De már rendben van.

Ajánlható cégek

Alsólendván.

(Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.)

WORTMAN BENŐ rőfös és divatterkeskedő.
FARAGO ISTVAN fodrász.
HORVÁTH LAJOS fodrász.
BADER HERMAN cipősz.
SCHWARZ KÁROLY borkereskedő.
TÓRÓK SÁNDOR cipősz és borkereskedő.
KRAJCSICS ISTVAN vendéglős.
ÁG ISTVAN vendéglős, Hosszafalun.
MAYER ÖDÖN orv. és ékszerész. Nagy rakár elina-özüst árúban.
WALTERSDORFER HENRIK mézárós és berköcsi-tulajdonos.
POLLAK LAZÁR nagykereskedő.
HEGEDIGS ISTVAN eszmadia.
FERENCZY JÓZSEF vendéglős.
NEUBAUER ANDRÁS Korona vendéglős.
BLAU SÁNDOR vasúti vendéglős.
BÉVESZ SAMU központi kávész.
Özv. TUSKE FERENCZNE vendéglős.
MANDELBAUM MÓR rőfös és divatrua kereskedő.
AKHNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemegye-, liszt-, vetemény-magvak, ügyszénten norinbirg, íveg-és porcellán-kereskedése. — Deszka-, építelfa- és szenraktár.
REICHENFELD SÁNDOR berköcsi-tulajdonos. Idei Mautner-féle magvak FREYER LIPOT kereskedésben kaphatók.
WEISZ SZIGMOND előrendő férfi-buza.
TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cementrua közlése.
BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.
GAZDAG FERENCZ vendéglője a „Gspikóshez” Hosszafalun.
SCHWARZ ARNOLD teglyagyáros.

327 P. 1907. szám.

Hirdetmény.

A zalaegerszegi kir. törvényszék, mint urbéri bíróság közhírré teszi, hogy Zalaármegyében fekvő Kerkakutas község volt urbéresének közösen kiadott s a kerkakutasi 101. sz. tjkben A. 7. 261. hrsz. a felvett „legelő a gyöngyösvölgyben” 222. krt. hold 1308 négyezsgöl” területi ingatlanok a jogosultak közt való egyéni felosztásnak, illetőleg az 1866 évi északkeleti felosztásnak jóváhagyása s az erre vonatkozó mérnöki munkálatok hitelesítésének megengedhetőségét tárgyzó kérdés eldöntésére szükséges nyomozásnak a helyszínen leendő fogantatására végett határnapul

1907. Április 15-ik napjának d. e. 9 óráját

Kerkakutas községbe a községi bírói hához kinttze.

Ezen határnapra a fent megjelölt közös legelőre néve jogosultakat a jelen hirdetmény után elő hozzázással idézi meg, hogy az eljárás további folyamán személyenkénti idézés vagy értesítés elvárása nélkül érdekeik képviseléséről gondoskodjanak.

Zalaegerszeg, 1907. február hó 1. A kir. törvényszék, mint urbéri bíróság.

Nemeth, Dr. Fritz Jozsef, t.jegyző. elnök.

503 tkv. 1907.

Ujabb

Arverési hirdetmény kivonata.

Az alsólendvai kir. járásbírósg mint telekőnyvi hatóság közhírré teszi Dr. Chilkó Sándor végrehajtónak Peterka Ilona végrehajtást szenvedő elleni 276 kor. 112 filler

tökékövetelés és jár. iranti oktatási ügyében az alsólendvai kir. bíróság területén levő Peterka Ilonának:

1. A melléni 151 sz. tjkben 19 sor 320 hrsz. a felvett ingatlanból (szántó a Sabnekbán) való B. 27. alatti 4.90 rész jutalékára 607 kor. 2.) Az u. o. 168. sz. tjkben 1 sor 138 hrsz. a felvett ingatlanból (szántó a Jelczai dűlőben) való B. 18. alatti 4.90 rész jutalékára 351 kor. 3.) Az u. o. 169. sz. tjkben 1 sor 110 hrsz. a felvett ingatlanból (rét a Dolnye szенокésében) való B. 19. alatti 4.90 rész jutalékára 51 kor. 4.) Az u. o. 170. sz. tjkben 1 sor 63 hrsz. a felvett ingatlanból (rét a Dolnye szенокésében) való B. 18 alatti 4.90 rész jutalékára 78 kor. 5.) Az u. o. 249 sz. tjkben 1 sor 311 hrsz. a felvett ingatlanból (szántó a Gimlicsiárbán) való B. 16. alatti 4.90 rész jutalékára a C. 15. Boravics Orsa özv. Peterka Iváné javára bekebelezve levő szolgalmi jog feltételein fenntartás mellett 123 k. 6.) Az u. o. 263. sz. tjkben 1 sor 21 hrsz. a felvett ingatlanból (szántó a Szerpavocze-jošie dűlőben) való B. 10. alatti 4.90 rész jutalékára 162 K. adó-alapon ezenem megállapított kiállítás árban az árverést elrendelte azzal a megjegyzéssel, hogy az 1.) alatti jutalék 12 kor. 10 filler, — a 2.) alatti jutalék 50 kor. 63 f., — a 3.) alatti kor. 20 f., — a 4.) alatti 3 kor. 39 f., — az 5.) alatti 12 kor. 10 f. és a 6.) alatti 2 kor. 20 filler beigert utóajánlati vételár összegben alul eladati nem fog s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

az 1907. évi márczius hó 20. napján

d. e. 10 órakor Mellinc községváralján meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul nem fog eladattni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan jutalék becslésának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. é. dec. 42. §-ban jelölt árfolyammal számított s az 1881. evinvi. 1. en 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban, kijelölt övadek-kepes értékpapírral a kiküldött kezehez letenni. Kelt Alsó-Lendván, 1907. január hó 23.

A kir. bíróság telekőnyvi hatósága.

Bíró, kir. albiró.

93 1907. szám.

Árverési hirdetmény.

Nová és vidéke takarékpénztár r. t. végrehajtó Jávra, Beck József és neje, ug Kemenczy József és Gerencsér Imre végrehajtást szenvedettélké a zalaegerszegi kir. törvényszék 4217 1903 p. számú kielégítési végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbírósg 1906. V. 589.4 számú kiküldetést rendelő végzése alapján 350 kor. s járuléki kielégítésére Pákán,

folyó évi márczius 11-ik napján d. e. 11 órakor Kemenczy Józsefnek: 1 telen s 1 borju és ezután Gerencsér Imrénnek: 2 ló s 1 kocsis ingóságok 1300 korona becserékben bírói árverés után fognak eladattni következő árverési feltételek mellett: Ha a tárgy becsértékem nem ígértetnek, az a kikiáltási áron alól is a legelőbb ígérő által megvetnek jelentetik ki, még akkor is, ha más árverelő által ígert nem tetteit. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek felzetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legelőbb ígérő a vételárát azonnal nem fizetné, a tárgy azonnal újabb árverelésre s ez esetben a fizetés nem teljesítő árverelőnek a netaláni többelhez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsó-Lendván, 1907. évi febr. hó 17.

Remenyfy Jenő, bíró, végrehajtó.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy a Fő-utczában levő lakásomat márc. 1-én az Alsó-utczába (Ivanics-f. ház) helyezem át.

REICHENFELD SÁNDOR.

113 1907. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bíróságí végrehajtó ezenem közhírré teszi, hogy a Filóczen 1906 évi november hó 5-ik napján elhalt néhai Horváth Teréz először férjezett Schwetz Györgyné, másodsor férjezett Horváth Mártonné után maradt és 646 kor. 90 fillerre becsült ingóságokra az alsólendvai kir. járásbírósg 1906. Ö 406 6. számú végzésével az árverést elrendeltetve, annak a helyszínén, vagyis Filócz községben leendő megtartására határidőül

1907. évi márczius hó 4-ik napján d. e. 10 órára kintzettek, mikor 2 telen, sertés, széna, szalma, gazdasági eszközök, szobabutorok, ruhaneműek és egyéb ingóságok a legelőbb ígérőnek készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adattni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítattik.

Alsó-Lendva, 1907. febr. 20-ik napján.

Androsics Lénárd, kir. bír. végrehajtó.

6823 tk. 1906.

Arverési hirdetmény kivonata.

Alsólendvai kir. bíróság tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zalaármegye összesített ártára végrehajtónak Bezlánovics Józsefnek s Lendvai Viktória lenti-féle végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyben a kérelmek következtében a végrehajtási árverés 87 kor. 48 f. tökékövetelés és ennek 1905 évi január hó 1-ő napjától járó 5%, kamatai, a lejárt kamatok 5% kamatai 31 kor. 90 filler, már megállapított, valamint a jelenlegi 11 kor. 20 filler, és a még felmerülő költegeknek kielégítése végett az 1881 LX. törvénycikk 144. szakasza alapján és a 146. §. értelmében, Bezlánovics Józsefnek s Lendvai Viktóriának az alsólendvai kir. bíróság területén levő s a lenti 1 553 sz. tjkben. 1. l. 1 sor 100. hrsz. a felvett ingatlan ára (71. sz. ház, udvar s kert) 1791 kor. 2.) 2 sor 204. hrsz. a felvett ingatlan ára (rét a Vármögötti dűlőben) 31 kor. 3.) 3 sor 205. hrsz. a felvett ingatlan ára (rét a Vármögötti dűlőben) 37 kor. 4.) 4 sor 217. hrsz. a felvett ingatlan ára (vármögötti dűlőben) 74 kor. adóalapon ezenem megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy fentebb megjelölt ingatlan az

1907. évi márcz. 13. napján d. e. 10 órakor Lenti községváral. meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladattni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésának 10 %-át készpénzben vagy az 1881. LX. 42. §-ban jelölt árfolyammal számított s az 1881. évi 3333. sz. a kelt I. M. rendelet 1 §. kijelölt övadek-kepes értékpapírral a kiküldött kezehez letenni.

Alsó-Lendván, 1906. évi december hó 20.

A kir. bíróság telekőnyvi hatósága.

Bíró, kir. albiró.

Fr. Kaiser-féle

Bregenz vorarlbergi köhögés elleni kukorák,

kaphatók alulirtt gyógyszerárban. Ki ezen köhögés elleni kukorákat figyelembe nem veszi, vétezik saját egészsége ellen. — Kaiser-féle

„Mell-Caramella” kukorák

fenyvel, orosslag kipróhádt és ajánlott szer a köhögés, hurut és gégekedtség ellen. 4512 drb közönségnovityván okkal juttatja ezen szer hatástóságát ezen kitinó gyógyhatású kukorákank csomagja 20 filler.

Kapható: Füss F. Nándor gyógyszerárban Alsó-Lendván.